

Немал Махмутефендић

(У БЛАГОЈ ТИШИНИ)

Збиља је све добро у благој тишини.
Црквица Од Седам Рана, тамјан
и сјенка нечујна од врата, а
С вана јерихонске трубе мотора једног,

Стопе босе по плочама глатким,
И око свеца, исколачено једним
Потезом киста. Турира мотор добро.
Крв Назарећанина слаповима се лије.

Под Голготом тенкови, позорно
Бдију: нафта је све скупља.
Збиља је све добро у благој тишини.
И крваво срце, и мотор што бруји.

И Пилатов правни дилетантизам,
И ријеке опаљених људи између кућа,
И слова библијска што похрањују правду.

Стара истина, то су слике, дан
Који прође, смрт која јесте. Збиља
Је све добро у благој тишини.

МАШИНА СВАКОДНЕВИЦА

изнутра тужна мисао
нужност беспомоћна
тишина која чека стотину вјекова
загонетна заузланост
а вани

обијест жељезног потока
шаљива геометрија
којој не пада на памет Платонова строга вјера
у Геометрију

кићена невјеста
коломашћу ишарана
и делија силовити
што невјесту - вријеме
зајахује страшно
слијепо
снагом небеских одсуствовања